మూర్తిగారి మనస్తత్వం

శ్రీ కొండేపూడి సూర్యకామరాజు

దేవుడు హఠాత్తుగా ప్రత్యక్షమై నిద్రపోతున్న మూర్తిని లేపి ఏమి వరం కావాలో కోరుకొమ్మని అడిగినట్టయితే ఏమి కోరతాడని మీ వుద్దేశం?–నిక్షేపమా? కాదు. అపురూప సౌందర్యవతియైన భార్యా? అసలే కాదు. పోనీ రాజాజీస్థానే ముఖ్యమంత్రిత్వమా? ఎంతమాట! అదీ కాకపోతే ఆంధ్రరాష్ట్ర రాజధాని అతడి వంటింట్లోనా? – అబ్బే, ఇవన్నీ అతడికి అనవసరం. ఒకవేళ దేవుడు పది పన్నెండు వరాలు కోరుకొమ్మంటే ఇవన్నీ కోరేవాడేమో కాని ఒక్క వరం కోరమంటే ఇంత ఒక్క వరాలు కోరతాడా?

"ప్రభూ, నా పరిసరాల్లో సంచరించే ప్రజలందరూ నా ఉద్దేశాలకు, అభిప్రాయాలకు, అభిరుచులకు అనుగుణంగా నడుచుకునేటట్టు వరం ప్రసాదించు"–ఇదే అతడు కోరే వరం!

తక్కినవాళ్ళందరూ తనలాటి మనుషులేననీ, వారికికూడా మెడలమీద తలకాయలున్నాయనీ, స్వతంత్రంగా వారికి కూడా కొన్ని అభిప్రాయాలూ, అభిరుచులూ వుంటవని అంటే మూర్తి ముమ్మాటికీ వొప్పుకోడు.

"రాజుగారూ, ఇక్కడికి ముండకన్ని మొదలివీధి ఎంత దూరం ఉంటుందంటారూ?"

"అబ్బే ఎంతండీ, మూడుమైళ్లుంటుంది"

"పొరపడ్డారు. మూడుమైళ్ళ మూడు ఫర్లాంగు లుంటుంది."

"లేదంటే నాకు తెలుసు కచ్చితంగా మూడుమైళ్ళుంటుంది."

"మీకు తెలియదమేమిటండీ? – నే చెప్తున్నాగా మూడుమైళ్ళనీ."

—ఇది మూర్తితో పరిచయమేర్పడిన కొత్తరోజుల్లో జరిగిన సంభాషణ. చిన్నదైనా యీ సంభాషణవల్ల మూర్తి మనస్తత్వం మూడువంతులు అర్థమైపోయింది.

ఏవో కొన్ని సందర్భాలలో యాదాలాభంగా మూర్తితో అనేకమందికి పరిచయం ఏర్పడింది. కాని నిత్యజీవితంలోని ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ వ్యక్తమయ్యే అంగ్లంలో "ఎగోటిజయ్" అనబడే మూర్తి స్వాతిశయానికి బెదరిపోవటంవల్ల వారి పరిచయం పరిచయంగానే వుండిపోయింది. త్రోవలో ఎదురుపడితే చిన్న చిరునవ్వు నవ్వేసి వారి దారిన వారు పోవటంతప్ప మూర్తితో మాట్లాడటానికి వారంతా ఇప్పుడు సాహసించరు.

అభిప్రాయాలూ, అభిరుచులూ ఏకమైతే ఆంతరంగిక స్నేహం ఏర్పడుతుందని చాల మంది అభిప్రాయం. ఈ అభిప్రాయంమీద నాకంతగా గౌరవంలేదు. భిన్నాభిప్రాయాలుగల ఇద్దరు మానవులు శతృవులెందుకవ్వాలో నాకర్థంకాదు. స్నేహం, ప్రేమ అనేవి అభిప్రాయ భేదాలకు అతీతమైనవి. ఒక తరానికి చెందిన తండ్రికీ, మరొక తరానికి చెందిన కొడుక్కీ అభిప్రాయాల్లోనూ, అభిరుచుల్లోనూ సాధారణంగా భేదం వుంటుంది. అంతమాత్రాన వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకోటం మానెయ్యరు. శత్రువులయిపోయి కుస్తీ పట్టరు. ఆమాటకొస్తే కోటానుకోట్ల జనాభా గలిగిన విశాల ప్రపంచంలో ఏ ఒక్కరిద్దరి అభిప్రాయాలూ తూచినట్టు సరిగా వుండనే వుండవు. నా శరీరంలో ప్రవహించే టటువంటి రక్తమే ఎవరెవరి శరీరాల్లో ప్రవహిస్తూ వుంటుందో వారందరూ నాకు స్నేహితులే. సూది గ్రుచ్చితే తృళ్ళిపడే ప్రతివాడూ నా మిత్రుడే. అందువల్ల మూర్తితో నాకు గల పరిచయాన్ని అనేక అవమానాలకు, కష్టాలకు ఓర్చి మెల్లమెల్లగా స్నేహంగా మార్చుకున్నాను. ఎదుటివారిని ప్రతివిషయంలోనూ నిర్లక్ష్యం చెయ్యకూడదనీ, వారి అభిప్రాయాలుకూడా సక్రమమైనవి కావటానికి అవకాశం వుందనీ అతడికి తెలియచెయ్యటానికి విశ్వప్రయత్నం చేశాను, చేస్తున్నాను–చేస్తాను కూడా.

ఒకరోజు సాయంత్రం మూర్తీ, నేను పార్కులో కూర్చున్నాం. ప్రపంచంలోని వివిధ విషయాలమీద మూర్తికిగల అభిప్రాయ పరంపర అతని వదనగహ్వరంనుండి దుముకుతూ జలపాతంలాగ మీద పడుతుంటే ఉక్కిరిబిక్కిరై కిక్కురుమనకుండా కూర్చున్నాను. ఇంతలో మద్రాసులో ఐదేళ్ళపాటు ఆంధ్రరాజధాని వుండాలని వాంఛూ సూచించినట్టు రేడియో వెల్లడించిన వార్త వినపడింది.

"వాంఛూ కొంచెం భయస్తుడులా వున్నాడే. అరవలకు భయపడి ఐదేళ్ళనక పోతే ఆంధ్రుల పట్నంలో ఆంధ్రుల రాజధానిని శాశ్వతంగా ఎందుకుంచుకో కూడదూ?" కాలుతున్న సిగరెట్టును ఇంకో అరంగుళం కాలేటట్టు పీల్చి తృప్తికరంగా పొగ పైకి వదుల్తూ అన్నాడు మూర్తి.

"ఈ విషయంలో నన్నా నాతో ఏకీభవించినందుకు సంతోషం" అని అందామనుకుని కాస్త ఆలోచించి ఆఖరుకు అనకుండా వూరుకున్నాను. ఎంచేతంటే వాంఛూ సూచన మీద తను వెల్లడించిన అభిప్రాయాన్నే నేను వెల్లడించిఉన్నట్టయితే నాకు వ్యతిరేకంగా వాదించి వుండేవాడు. ఎదుటివాడు అన్నదానికి వ్యతిరేకంగా వాదించటం అతనికి తమిళ సోదరులకు తంబాకులాగ అలవాటయిపోయింది. ఇంతవాడిని నేనుండగా ఎదుటివాడి మాట ఎందుకు రైటవ్వాలీ అన్న మనస్తత్వం అతనిలో గడ్డురోగం జీర్ణించినట్టు జీర్ణించిపోయింది. ఈ మనస్తత్వంయొక్క ప్రభావాన్ని అనేక సందర్భాలలో అనేక పార్లు రుచిచూశాను. ప్రస్తుతం అతడు ఆంధ్రరాష్ట్రం విషయంలో సరైన అభిప్రాయాన్ని ప్రకటించాడు కాబట్టి నా అభిప్రాయంకూడా అదేనని తెలుస్తే తన అభిప్రాయానికి కొంచెం పురెక్కించి ఇంకో విధంగా మారుస్తాడేమోనని నాభయం.

సరిగ్గా ఇది జరిగిన ఇరవైరోజులకి నేనూ, మూర్తీ బజారువెంటనడిచి వెడుతున్నాం. చాలాదూరం నడిచామేమో మాంబళంలో తిన్న కుశంబూ అన్నం కాస్తా అరిగిపోయింది. ఇంతలో ఒక ఫలానా ఫలానా విలాస్ సమీపించాం.

"మూర్తిగారూ, కొంచెం కాఫీ తాగుదాంరండి" అతని భుజంమీద చెయ్యివేసి అన్నాను.

"ఈహోటల్లోనా! ఇక్కడ కాఫీ చాలా ఛండాలంగా వుంటుంది" అన్నాడు.

నిజానికి మద్రాసులో వున్న మంచి

హోటళ్ళలో అదొకటి. అయినా అతని మాటకు నేను ఆశ్చర్యపడలేదు. ఎదుటివారు అన్నది కాదనటం అతనికి పరిపాటేగా.

"పొరపడ్డారు. ఈ హోటలు మీరన్నంత చెడ్డది కాదు. చూడండి లోపల ఎంతమంది జనం వున్నారో."

"వాళ్ళంతా ఉత్త మేకలమంద. బాగుందని ఎవరో వెంకయ్య అనేసరికి అదే దూరటం దూర్తారు—బుర్రల్లో కాస్త గుజ్జుండేడిస్తేగా"

"నిండు ప్రాణాలతో వున్న అంతమందిని నిర్లక్ష్యంగా విరిచి పారెయ్యటం తగదు. రండి నా మాట విని" అంటూ అతని అంగీకారానికి ఎదురుచూడకుండానే బలవంతాన లోపలికి లాక్కెళ్ళాను. అతడిని ఒక కుర్చీలో కూలేసి నేనో కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

సర్వరువచ్చి మూర్తివైపుచూసి ఏంకావాలన్నట్టు గుడ్లు పెద్దవిచేశాడు.

"నాకేమీ వద్దు" అంటూ మూర్తిమూతి మూరెడు చేసుకున్నాడు.

"మీరట్లా అనటం న్యాయం కాదు. మీరేమీ తినకుండా ఎదురుగా కూర్చుంటే నాకేం సయిస్తుంది చెప్పండి. కంపెనీ కోసమన్నా ఏదన్నా తీసుకోండి" అని ప్రాధేయపడ్డాను.

"కంపెనీలేదు, గింపెనీలేదు. మీ దేదో త్వరగా కానియ్యండి తర్వాత నెహ్రూ హోటల్లో తీసుకుంటాను."

అతని మొరటుతనానికి నొచ్చుకొని చేసేదేమీ లేక స్పెషల్ మసాలాదోసె బాగా కాల్చి తీసుకురమ్మని సర్వరుతో చెప్పాను.

బాగా కాల్చిన మసాలాదోసె మూర్తికి తగని యిష్టం. నేను తలవంచుకొని తింటూ మూర్తికి తెలీకుండా అతని దృష్టి ఎటువైపు వున్నదీ ఓరకంట కనిపెడుతూ నేవున్నాను. నేను తింటున్న ప్రతిముక్కనీ అతడి కనుచూపు అనుసరిస్తోంది.

"కొంచెం తినిచూడండి" హఠాత్తుగా తల పైకెత్తి ఒక చిన్నముక్క అతడికి అందివ్వబోయాను.

ఒక్కసారి తెల్లబోయి తర్వాత కాస్త తమాయించుకుని—

"నాకొద్దు, మీరు తినండి" అనేసి ముఖం ఇంకోవైపు తిప్పుకున్నాడు.

మూర్తి దురదృష్టవశాత్తు ఆవైపుకూడా ఒక పెద్దమనిషి ఎర్రగా కాల్చిన మసాలా దోసె తింటున్నాడు. ఆ సమయంలో మసాలాదోసె తినాలని మూర్తికి బాగా వున్నట్టు అతని ముఖంలో ముద్రగుద్దినట్టు కనబడుతోంది. క్షుభితమైన కనుచూపు కలిగి ఆకలితో అటమటించిపోతున్న ఆసామిని తీసుకువచ్చి చేతులు వెనక్కు విరిచికట్టి, నోటినిండా గుడ్డలుకుక్కి అతనిముందు అరఅడుగు దూరంలో పంచభక్ష్య పరమాన్నాలతో కూడిన వెండికంచం ఉంచామనుకోండి. అప్పుడా ఆసామి మనస్సులో ఎట్లా వుంటుందో మీరు వూహించినట్టయితే ఫలహారం సేవిస్తున్న పదిమందిమధ్య జిహ్వాచాపల్యాన్ని మాట పట్టింపుకోసం బలవంతాన్న అణచిపెట్టుకుని కూర్చున్న మూర్తి మనస్సు ఊహించినట్టే.

ఆ సమయంలో మూర్తిని చూసి నిజంగా జాలేసింది.

"మూర్తిగారూ, మీకిప్పుడు దోసె తినాలని వుంది. నామాట విని దోసె తెప్పిస్తా తినండి" అన్నాను.

"తినాలనుందో లేదో నా సంగతి నాకు తెలీదా యేం" కంఠస్వరంలో కోపం లేకపోలేదు.

"తెలుసు. కాని మనస్సులో సంగతి బయటపెట్టటానికి మీకు ధైర్యం చాలటం లేదు. నిజానికి పొరపాటు ఒప్పుకోటంలోనే మనిషియొక్క ధైర్యం వ్యక్తమౌతుంది. తన తప్పు మనస్సులో గ్రహించినప్పటికీ బహిరంగంగా అంగీకరించలేనివాళ్ళు ఉత్త పిరికివాళ్లు" అంటూ కాఫీ ఆఖరుగుక్క మింగాను. మూర్తి ఇంకేమీ మాట్లాడకుండా లేచి నిలబడ్డాడు. ముఖం మాత్రం బాగా ఎర్రగావుంది.

నెహ్రూ హోటల్లోంచి బయటకు రాగానే నా స్నేహితుడు పిచ్చయ్య కనబడ్డాడు. అతడిని మూర్తికి పరిచయం చేశాను. ముగ్గురం నడుస్తున్నాం.

"అయితే మూర్తిగారూ, మన మద్రాసు సంగతి ఏమవుతుందంటారూ?" పిచ్చయ్య అడిగాడు.

"మద్రాసు మనదని మీ కెవరు చెప్పారూ?"

సూటిగా వేసిన యీ ప్రశ్నకు పిచ్చయ్య ముందు కొంచెం గాభరాపడి తర్వాత తేరుకుని అన్నాడు—

"చరిత్ర చెప్తోంది; ప్రస్తుత పరిస్థితులు చెప్తున్నాయి."

"మీరు చదివినచరిత్ర, అవగాహనచేసుకున్న పరిస్థితులు యధార్థానికి దూరంగా వున్నాయని చెప్పటానికి విచారిస్తున్నాను పిచ్చయ్యగారూ"

"ఇంతకీ మద్రాసు మనదికాదనా మీ ఉద్దేశం?"

"తప్పకుండాను"

"అయితే మద్రాసులో మన రాజధాని ఉండటానికి వీల్లేదంటారా?"

"ముమ్మాటికీ వీల్లేదు."

పిచ్చయ్యకి కోపం వచ్చిందా లేదా అన్న సంగతి అటుంచి నామటుకు నాకు మూర్తి వరసచూసి వళ్ళు భగ్గుమండింది. ఇరవైరోజులక్రితం యీ పెద్దమనిషి పార్కులో అన్నదేమిటి, ఇప్పుడు అంటున్నదేమిటి! మండిందంటే మండదూ?

"క్షమించాలి మూర్తిగారూ. ఇప్పుడు మీరు వెల్లడించిన అభిప్రాయానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైన అభిప్రాయాన్ని ఇరవైరోజులక్రితం పార్కులో వెల్లడించారు. ఈవిధంగా కుప్పిగంతులు వెయ్యటం చాలా అన్యాయం" అన్నాను ఉండబట్టలేక. మూర్తి నామాటని పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేసి పిచ్చయ్యవైపు తిరిగి అన్నాడు.

"పిచ్చయ్యగారూ, నే చెప్తున్నా నమ్మండంతే. మద్రాసు మనదికాదు."

"మీరు కాదంటే సరా. ఇక్కడ మనవా—"పిచ్చయ్యమాట పూర్తికాకుం

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రంలో అధికంగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు (Diabetes) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని పాలబడినవారు అరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్‌జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్‌జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలం మూత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రం బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటం వల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రంలో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రం గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్‌జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W)

★ మూర్తిగారి మనస్తత్వం ★

డానే మూర్తి అందుకొని "అబ్బ, నే చెప్పాకదండీ మనదికాదనీ" అన్నాడు.

యథార్థాన్ని బయటకు లాగటమే వాదన యొక్క ముఖ్యోద్దేశం. వాదనలో పాల్గొనే వారిలో ప్రతివాడూ తను చెప్పేనదంతా ఎదుటివారికి వినిపించటమే కాకుండా ఎదుటివారు చెప్పేనదికూడా మనస్ఫూర్తిగా విని వారు చెప్పేందాంట్లో నిజం వుంటే గ్రహించటానికి సిద్ధపడాలి. అటువంటి వాదన జరిగినప్పుడు యథార్థం బయటపడ

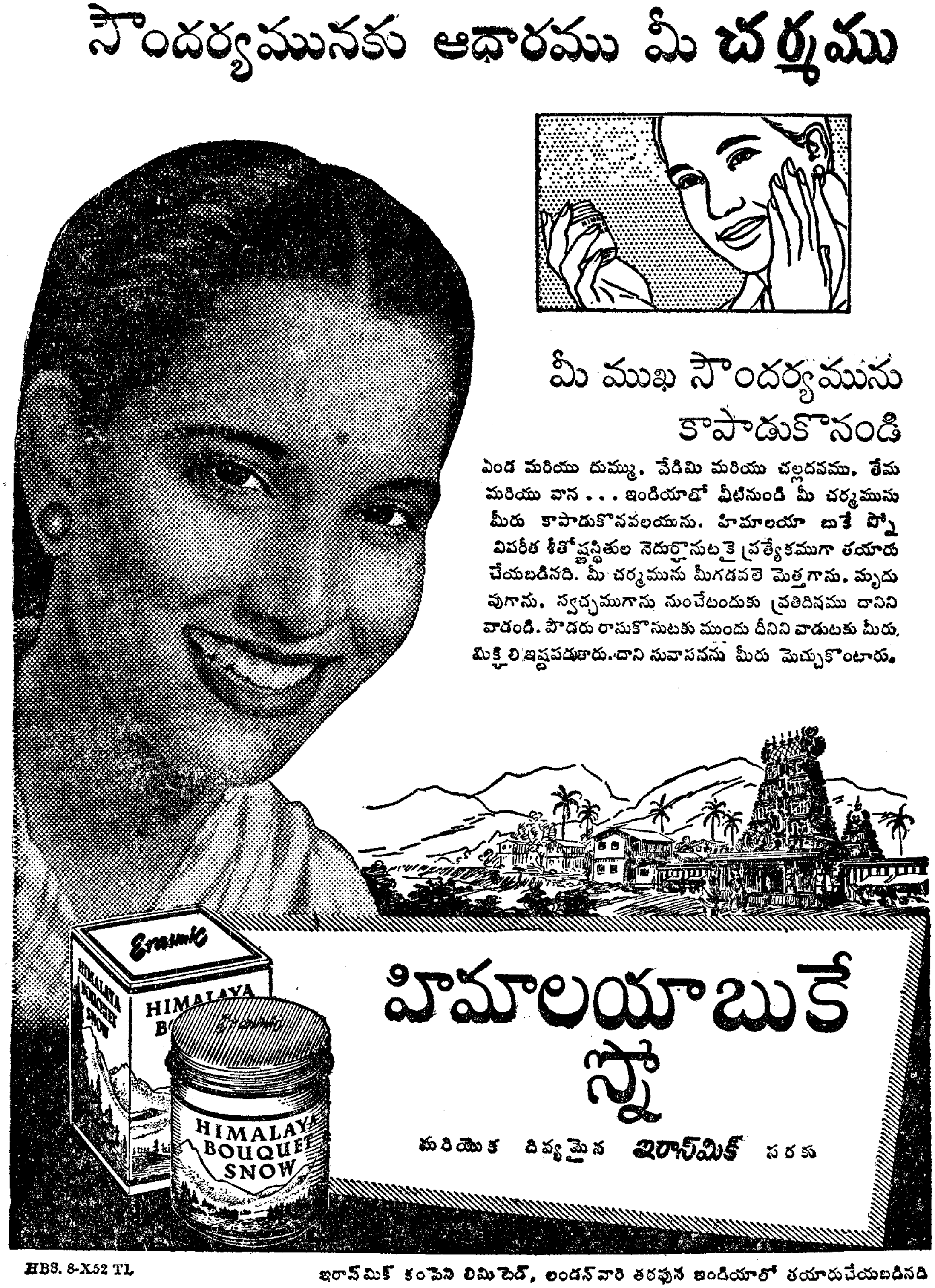

టానికి అవకాశం వుంది. కాని మూర్తివంటి కేవలం వాదనకోసమే వాదించేవారి వాదన వల్ల యధార్థం మరింత అడుగునపడిపోయి అసలు వాదనయొక్క లక్ష్యమే దెబ్బతింటుంది. అటువంటివారితో వాదించేకన్న మౌనము ప్రవహిస్తేనే మేలు. అందువల్ల ఇంకేమీ మాట్లాడవద్దని పిచ్చయ్యకు సంజ్ఞ చేశాను.

ఇంతలో నేనూ, మూర్తీ విడిపోయే రోడ్డుకూడలి సమీపించాం. ఒక్క పాతిక రూపాయిలు అర్జంటుగా కావాలని పిచ్చయ్య రహస్యంగా నన్నడిగాడు. ఆ సమయంలో నా జేబులో సరిగ్గా వేడా అర్ధణావుంది. లాడ్జికి పోయినా ఇంకో రెండుమూడు రూపాయిలకంటే దొరకవు. కరువు సమయాల్లో మూర్తిదగ్గర చేబదులు తీసుకోవటం నాకు అలవాటే. కాని అతడు అవునన్నది నేను కాదన్నరోజున మాత్రం దమ్మిడీకూడా ఇవ్వడు. అది నాకు బాగా అనుభవమే. అయినా వేళావిశేషం మంచిదయితే ఒకవేళ ఇస్తాడేమోనని అడిగేశాను.

"పాతిక రూపాయిలా! పాతిక కాన్లు కూడా లేవు" అనేసి మూర్తి కుడివైపు సందులోకి మళ్ళాడు.

ఇవ్వనని నిర్మొగమాటంగా చెప్పేస్తే నాకంత కోపం వచ్చేదికాదు. మూర్తి నెహ్రూ హోటల్లో నూరురూపాయిలనోటు మారుస్తూంటే కళ్ళారా చూశాను. ఒకటి రెండు తక్కువగా వందరూపాయలు జేబులో వుంచుకుని పాతిక రూపాయలు లేవని చెప్పిన పెద్దమనిషిని ఏమనాలి.

"ఇప్పుడు నువ్వు బటానీలు పెట్టకపోతే రేపు నేను శనగపప్పు కొనుక్కున్నప్పుడు నీకు పెట్టను" అన్న చిన్నపిల్లలమాట జ్ఞాపకాని కొచ్చింది.

"రాజూ, రేపు మధ్యాన్నం వొస్తాను. ఎట్లాగన్నా సరే నువ్వప్పటికి డబ్బు సిద్ధం చెయ్యాలి" అని ఆజ్ఞాపించి పిచ్చయ్య బస్సెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

పాతిక రూపాయలు సంపాదించే దారి ఏదన్నా ఉందా అని రాత్రి చాలసేపటి వరకూ ఆలోచించాను. ఏదారీ కనపడలేదు. తిరిగి మూర్తినే ఆశ్రయించాలి. వెళ్ళి వెళ్ళడంతోటే మద్రాసు మనది కాదని ఒప్పుకుని తర్వాత డబ్బడుగుతే పని జరగొచ్చు.

మర్నాడు పెందలాడే లేచి కాఫీతాగి తిన్నగా మూర్తిదగ్గర కెళ్ళాను నేను వెళ్ళేసరికి మూర్తి పడక్కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువుతున్నాడు. పేపరు అతని ముఖానికి అడ్డంగా వుండటంవల్ల నారాకనతడు గమనించలేదు.

"మూర్తిగారూ, రాత్రి బాగా ఆలోచించాను. మద్రాసు మంది కాదు" అన్నాను.

మూర్తి తొణకలేదు. బెణకలేదు. నేనక్కడ వున్నట్టు తన కదివరకే తెలిసినట్టుగా పేపరుకూడా ముఖానికి అడ్డు తియ్యకుండా అన్నాడు—

"అయితే పొరపడ్డారు. ముమ్మాటికీ మద్రాసు మందే!" ★

★ నెయ్య....! ★

(21-వ పేజీ తరువాయి)

పక్కనేవున్న పాతరమీద పడటం! తుపాకిగుండు పోయినట్లు గోపాలం గాల్లో 'జుంయి' మని పోటం!

అన్నీ ఒక్కసారి జరిగినయి...

అమ్మ ఒళ్ళు దులుపుకుని లేచి చూచేసరికి దక్షిణేపు వాకిట్లోంచి దూకిన గోపాలం 50 అడుగుల దూరంలోవున్న దక్షిణేపు గేటుమీద పడటం!

ఆ ఊపుకు స్ప్రిడుకూ ఎప్పుడూ రోడ్డు వేపుకు పోని తలుపులు రెండుగోడలను పెటపెటమనిపిస్తూ రోడ్డువేపుకు నెట్టుకు పోటం!

రోడ్డుమీద పోతున్న సైకిలు మనిషి అమాంతం గుడిశల్లోకి దూసుకుని గోపాలంతో టాకీ యివ్వకుండా తప్పించుకోవటం!

"అంత హడావుడి చేశావేం, నిముషంలోవచ్చేశాం చూశావా, గేదెకు పాలు తీసి కాఫీచెయ్యి. గోపాలం వచ్చేవేళ..." అంటూ గేటు లోపలికి రాబోతూ నిలువునా నాన్న నిర్ఘాంతపోటం!"

పాకలోనికి గేదెను దూడను తోలుకు పోతున్న తమ్ముడు వెర్రిగా వెకిలిగా నవ్వటం!

ఇవన్నీ గూడా ఒక్కసారే జరిగినయి. పాత దుమ్ము దులుపుకుంటూ లేచొచ్చిన అమ్మతో—

"ఎవడా పిచ్చాడు. ఎందుకలా దౌడు తీస్తున్నాడు. దయ్యమేమన్నా పట్టిందాయేం. లేక దయ్యాలేమన్నా కన్నుపడుతున్నయ్యా కళ్ళకి..."

నాన్న మండిపడ్డాడు.

అమ్మనోట్లోంచి మాటలు రాలేదు. తెరిచిన నోరలా తెరిచే ఉంది.

"ఆయన న్నాన్నా. సీతప్పకొడుకు గోపాలంట...పాడి గేదెలంటే మహాభయం అతనికి. అదేమిచిత్రమో పాడిగేదెప్పుడో పొడిచిందిట తన్ని పాలుదియ్యబోతే. అప్పటినుంచీ మహాభయం టతనికి. అమ్మతలంటి పోసుకున్నంతసేపూ అదే మయిన ఆ పాడి గేదే పొడవటం విషయం చెబుతున్నాడు. ఇంతలో నువ్వు తమ్ముడూ పాడి గేదెతో సహా ప్రత్యక్షమయ్యే సరికి మనిషికిపై ప్రాణాలు పయినబోయినయి..."

రాజ్యం వెనకనుంచి దీర్ఘాలు తీసింది.

"ఓరిచవటా!"

విరగడి నవ్వారు అమ్మానాన్న.

"వీడికా రాజ్యాన్ని యివ్వాలనుకుంది."

ఖడవిరగడయిందన్నట్లు నిట్టూర్పు వెలిబుచ్చారు.

కొంటెతనమన్నా, హాస్యమన్నా హాబీలం రాజ్యానికి !!! ★

కుష్ఠు ★ బొల్లి

వగైరా మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.

అబలసుధ

స్త్రీల కుసుమ వ్యాధులు అకాల బహిష్ఠ, ఋతుబద్ధము. ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు లాగుట, మనస్థిమితము లేకపోవుట, నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టిరియా మొ॥ హరించును.

సీసా రు. 3/- వి. పి. అ 0-14-0.

ఇండియన్ మెడీసన్ హౌస్,

లక్ష్మి టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2

రాజూ - పేదా

వెల రూ 2-0-0

పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ఆంధ్రగ్రంథమాల-మద్రాసు-1.

కళాశాస్త్రము

ఇది ప్రాచీన అసలు కొక్కోక గ్రంథము. తెలుగుభాషలో స్త్రీపురుషరహస్యములు ఫోటోలతో పోస్టుఖర్చులతోసహా రు. 1/- నేడే రు. 1/- మనియార్డరుద్వారా పంపండి. వి.పి. లేదు. రాయల్ ఫోటో కంపెనీ. 27. వీటు, జి టి. మద్రాసు.